

Latvijas Kompartijas
Kuldīgas rajona komitejas
un Kuldīgas rajona izpildu
komitejas organs

PADOMJU KULDĪGA

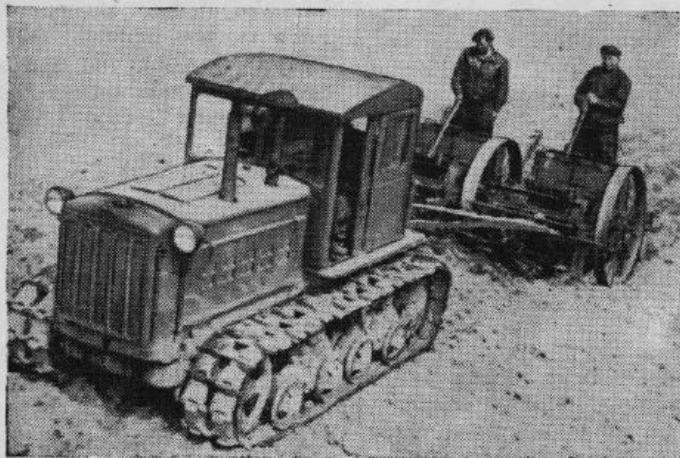
IZNĀK TRISREIZES NEDELĀ
Redakcija Kuldīgā, Ventspils ielā Nr. 19
Tālrunis Nr. 105
Redakcija atvērta no plkst. 9—18
Numurs maksā 15 kap.

Nr. 59 (1948)

Svētdien, 1957. g. 19. maijā

13. gads

Ātrāk apstādīt kartupeļus visos kolchozos

Attēlā: Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā stāda kartupeļus ar mašīnu SKG-4.

Ieslēdzoties socialistiskajā sacensībā ar Ventspils rajonu, uzņēmāmies saistības visu lauksaimniecības kultūru ražu izaudzēšanā. Pirmais priekšnoteikums šo saistību izpildē ir ātrāk pabeigt visu kultūru sēju.

Kuldīgas MTS zonas kolchozi jau pabeiguši gan graudaugu, gan cukurbietu sēju. Graudaugus apsējuši arī vairums Kabiles MTS zonas kolchozu. Tas dod iespēju tagad visus spēkus veltīt kartupeļu stādīšanai. Vairāki rajona kolchozi arī veltī nekavējās ar šo darbu. Kolchozos „Sarkanā zvaigzne”, „Padomju Latvija”, „Komunisma ceļš”, „Venta” kartupeļu stādīšanu uzsāka vienlaikus ar graudaugu sēju, šo darbu nepārtraucot ne dienu. Tāpēc arī šajos kolchozos kartupeļu stādīšana tuvojas nobeigumam.

Abus darbus organizēt vienlaikus bija iespējams arī daudzos citos kolchozos. Taču valdes, lauksaimniecības specialisti un brigadierī tās neizmantoja. Kolchozā „Komunars” graudaugus apsēja laikus, bet kartupeļus sāka stādīt tikai 16. maijā. Tas pats sakāms par lauksaimniecības arteli „Abava”. 90 hektaru platībā audzēt kartupeļus šogad paredzēts kolchozā „Kurzeme”. Taču līdz 18. maijam šeit vēl nebija apstādīts ne hektars. Jājautā valdei ar priekšsēdētāju b. Surgostu un lauksaimniecības specialisti b. Kalniņu priekšgalā, vai tiešām viņi domā kartupeļus stādīt līdz Ligo svētkiem?

Tikpat maz par kartupeļu ātrāku apstādīšanu rūpējas kolchozos „Grauds”, „Socialisma ceļš”. Pārāk lēni darbs veicas arī kolchozos „Uzvaras karogs”, „Aktivists”.

Vairums kolchozu graudaugu sēju pabeiguši, tātad aizbildināšanās ar darbaspēka trūkumu nevietā. Līdz ar to atbrīvojušies MTS tehnika, ko var un vajag izmantot kartupeļu stādīšanā. Kartupeļu stādīšanā noteikti jāizmanto visi kolchozu traktori. Ar labām sekām to dara kolchozā „Sarkanā zvaigzne”.

Daudz vairāk palīdzības kolchoziem jāsniedz mašīnu un traktoru stacijām, nodarbinot visas to rīcībā esošās kartupeļu stādāmās mašīnas SKG-4. Kuldīgas MTS rīcībā ir 13 šādas kartupeļu stādāmās mašīnas, bet ne visas tās nodarbina ar pilnu slodzi. Maz par to, lai ar pilnu slodzi nodarbinātu visas kartupeļu stādāmās mašīnas, rūpējas Kabiles MTS.

Ar kartupeļu stādīšanu vilcināties nedrīkst. Krass lūzums šajā darbā jāpanāk Kabiles MTS zonas kolchozos, kur ar kartupeļu stādīšanu nepamatoti vilcinājas. Šajā nolūkā darbā jāiesaista gan MTS tehnika, gan kolchoznieki ar zirgiem.

Ventspils un Kuldīgas rajonu socialistiskā sacensība

Līdz šā gada 15. maijam Ventspils un Kuldīgas rajona kolchozi pavasara lauku darbos guvuši šādus rezultātus:

	Ventspils rajons	Kuldīgas rajons
Apsēti: graudaugi (proc.)	65,2	67,7
cukurbietes (proc.)	90	95
kartupeļi (proc.)	27	22,3
Skābbarības kultūras (proc.)	22	15,6

Beidz kartupeļu stādīšanu

Laikus pabeiguši graudaugu sēju, lauksaimniecības artela „Proletarietis” laudis steidz ātrāk apstādīt kartupeļus. Šajā darbā ik dienas iesaistīti divi MTS traktori un arī kolchoznieki ar zirgiem. Traktoristi bb. Manfelds un Markskis stāda kartupeļus ar

stādāmo mašīnu SKG-4, bet b. Eglītis ar otru traktoru izdzen vagas, kur stāda kolchoznieki ar rokām.

Kolchoznieki un mehanizatori kopējiem spēkiem no plānā paredzētajiem 70 hektariem ar kartupeļiem jau apstādījuši 65 ha. A. Zieds

Izdaiļo fabrikas apkārtni

Piedaloties mežu un dārzu dienās, finieru fabrikas „Vulkans” komjaunatnes pirmorganizācija ar sekretaru b. Zemarāju un pilsētas padomes deputātu b. Freimani priekšgalā organizēja fabrikas apkārtnes izdaiļošanu. Aktīvi piedaloties komjauniešiem bb. Polim, Glazunovam un citiem, fabrikas teritorijā iestādīja

700 kociņu un dekoratīvo krūmu paredzēto 600 vietā. Kociņus iestādīja arī gar Stacijas un Gvardes ielu malām.

Bez tam vulkanieši ar savu transportu palīdzēja pievest 200 kociņu stādīšanas vietās pirmajai 7-gadīgajai skolai un 100 kociņu otrai 7-gadīgajai skolai.

E. Hibners

Tūku fabrikas laudis aizdod valstij

Kad pa radio pārraidīja lēmumu par jaunā valsts aizņēmuma izlaišanu, to atsaucīgi uzņēma Tūku fabrikas laudis. Vienprātīgi parakstīšanos uzsāka austuves cecha kolektīvs. Labu piemēru parādīja cecha paligmeistars b. Nariškins, parakstoties vairāk nekā divu nedēļu algas apmērā — par 450 rubļiem, audēja b. Fokina — par 400 rubļiem un citi. Cecha kolektīvs parakstīšanos jaunajam valsts aizņēmumam fabrikā pabeidza pirmais. Pavisam fabrikas laudis valstij aizdeva vairāk nekā 77 tūkstoš rubļu.

J. Kūls

Sēj kukuruzu

Lauksaimniecības arteli „Spars” uzsāka kukuruzas sēja. Kukuruzu šogad kolchozā audzēs 15 ha platībā. 1,5 ha platībā kolchoznieki to jau iesējuši kvadratlīdzās.

Bez tam 13 ha platībā kukuruzas iesēta maisījumā ar zirņiem un auzām.

T. Celms

Cukurbietes uz papīra neaug

Pagājušajā rudenī kolchozā „Uzvaras karogs” palika neuzarts vairāk nekā 200 ha rugaines. Tas šopavasar, lai sēju visā 465 ha platībā veiktu savlaicīgi un labi sastrādātā augsne, kolchozniekiem un Kabiles MTS mehanizatoriem liek strādāt ar dubultu enerģiju. Un jāsaka, ka šā kolchoza darbarūķi arī neželē spēkus. Lūk, kolchoza II brigādē laudis ciešā sadarbībā ar mehanizatoriem jau apsējuši visus graudaugus — vairāk nekā 100 ha kopplatībā. Lai paātrinātu sējas tempu, brigādē graudaugu sējā izmantoja arī mazos riteņu traktorus. Tā mehanizators Ernests Kalns ar traktoru U-2 kopīgi ar laukropi Ludvigu Popižpiku ir apsējuši vairākus desmit hektarus ar miežiem un kviešiem. Tuvākajās dienās graudaugu sēju paredzēji pabeigt arī pārējo brigāžu laudis.

Valdes priekšsēdētājs b. Nīkandrovskis pat apgalvo, ka graudaugu sēju kolchozs pabeigs jau 18. maijā. 15. maijā viņš MTS ziņoja, ka kolchozā ir pabeigta cukurbietu sēja visā plānotā 11 ha platībā.

Par to, ka graudaugu kultūras kolchozs tuvākajās dienās apsēs, nevar iebilst, bet pretēji kolchoza priekšsēdētāja apgalvojumam jāsaka, ka par cukurbietu sējas plāna izpildes ziņošanu 15. maijā priekšsēdētājs ir pārsteidzies.

Kad 16. maijā ieradāmies pie II brigades laukropjiem, un brigadierim b. Vanagam lūdzām parādīt apsētos cukurbietu laukus, tad viņš vaļsirdīgi atzinās, ka tos priekšsēdētājs ir apsējis tikai uz papīra. Vēl vairāk. Viņš pastāstīja, ka valde par brigadierī viņu nozīmēja pavisam nesen — 1. maijā un kā jaunām iesācējam apsēja vispusīgu palīdzību. Bet kā tad ir šodien? Kolchozā ir 2 zirgu vilkmes cukurbietu sējmašīnas, kuras atrodas 1. un 3. brigādē. Iši pirms sējas notikušajā valdes sēdē nolēma, ka katra no šīm brigādēm cukurbietes apsēs pāris dienās un tad mašīnas nodos II brigades rīcībā. Pagāja jau 15 maija dienas, bet otrā brigādē sējmašīnas nevar sagaidīt. 15. maijā brigadieris no jauna griežas pie agronoma b. Luca un valdes priekšsē-

dētāja ar lūgumu nekavējoties dot sējmašīnu. Viņi apsēja. Nākošajā dienā brigadieris nozīmēja jau sējējus un sēklas pievedēju, bet atkal neveiksme. Pienāca pusdienas laiks. Brigādē nebija sējmašīna un nerādījās tie, kas to soli. Kā vēlāk noskaidrojās, tad agronoms jau agri no rīta ar kolchoza automašīnu bija aizbraucis uz Talsiem pēc atlikušās iedzīves, bet priekšsēdētājs nodarbojās ar citām lietām.

Grūti nav uzzināt arī, kādēļ II brigade nesāpēja sējmašīnu. Priekšsēdētājs 16. maijā teica, ka I brigādē sējot vasaras kviešus, bet kad aizbraucām, tad redzējām, ka tur ne tik daudz jāsēj kvieši kā cukurbietes. Paši laukropji paskaidroja, ka rīta cēlienā viņi apsējuši cukurbietes pie „Zamuškiem”, bet pēc pusdienā un vēl nākamajās dienās jāsēj pie „Baložiem” un „Krēslām”. Jā, tas viss skan divaini, bet tomēr ir nepastāvējoša patiesība, ka kolchozā „Uzvaras karogs” cukurbietes ir apsētas uz „papīra”.

A. Pētersons

Komjaunatnes dzīve

Katram komjaunietim —
komjaunatnes uzdevumu

Komjaunatnes organizācija ir plaša masu organizācija. Tās galvenais uzdevums ir audzināt jauno paaudzi komunisma garā, tādu, kas nebaidās no grūtībām, palaujas uz saviem spēkiem un gatava pārvarēt visus šķēršļus, laisasnietu savu mērķi.

Bet audzināt citus un augt pats var tikai praktiskā darbā. Tāpēc komjaunatnes organizācijas Statuti nosaka, ka katram komjaunietim jāsatāv un aktīvi jādarbojas kādā no komjaunatnes pirmorganizācijām. Citiem vārdiem tas nozīmē, ka katram komjaunietim jāpilda kāds noteikts komjaunatnes uzdevums, un pirmorganizācijai sistematiski jākontrolē viņa darbs.

Bet vairākas mūsu rajona komjaunatnes pirmorganizācijas neievēro un nepilda šo galveno komjaunatnes Statutu prasību. Tāpēc šajās pirmorganizācijās ir tā, ka viena daļa komjauniešu ir plaši iesaistīti pirmorganizācijas darbā, tiem ir vairāki komjaunatnes uzdevumi, turpretī citiem biedriem, kuri nav tik aktīvi, mēnešiem un pat gadu nedod konkrētu komjaunatnes uzdevumu. Ar organizāciju šie biedri saistīti tikai par tik, ka reizi mēnesī samaksā pirmorganizācijas sekretaram biedru naudu un labākā gadījumā vēl piedalās pirmorganizācijas sapulcēs. Šiem komjauniešiem ilgu laiku nav jāatskaitās saviem biedriem, viņi nejut nekādu atbildību pret komjaunatnes pirmorganizāciju. Tā rodas disciplīnas pārkāpumi, atrašanās no komjaunatnes organizācijas utt.

Lūk, piemērs. Padures 7-gadīgajā skolā pagājušajā gadā uzņēma komjaunatnē Viņu Bulavu. Nekāds konkrēts komjaunatnes uzdevums viņai nedeva. Par viņas dzīvi un nodomiem daudz neinteresējās.

Pabeigusi skolu, Viņa dzīvoja Lisenko vārdā nosauktajā kolchozā pie saviem vecākiem un sastāvēja šā kolchoza komjaunatnes pirmorganizācijā. Sapulcēs Viņa piedalījās ļoti reti, un tā atkal viņai nebija nekādu konkrētu uzdevumu. Viņa pilnīgi atrāvās no komjaunatnes pirmorganizācijas. Gandrīz veselu gadu viņa nodzīvoja kolchozā, bet sabiedriskā darbā nepiedalījās, atteicās pildīt komjaunatnes uzdevumus, strādāt kolchozā, un viņa vajadzēja no komjaunatnes izslēgt. Šajā gadījumā visvairāk vainīga, protams, pati Viņa, bet pārmetumus pelna arī komjaunatnes pirmorganizācija, kas laikā neiesaistīja viņu komjaunatnes darbā.

Otrs gadījums. Kolchozā „Venta” par slaucēju strādāja komjauniete b. Beinare. Darbā viņa ēkla, priekšzīmīga, arī komjaunatnes pirmorganizācijas sapulcēs piedalās, biedru maksas kārtā. Laba meitene. Bet b. Beinare maz iesaistīta komjaunatnes darbā, nekāda konkrēta uzdevuma šogad viņai nav bijis, pašdarbības pulciņos, kur lielākā daļa dalībnieku ir komjaunieši, viņa nepiedalās, politpulciņā nav iesaistīta, jo viņa ir krievu tautības, bet nodarības notiek latviešu valodā. Arī šī meitene no komjaunatnes organizācijas mācās maz. Nesen b. Beinare bez nopietna iemesla patvarīgi aizgāja no slaucējas darba. Ja viņa būtu iesaistīta aktīvā komjaunatnes darbā, viņa būtu apzinājusies, ka komjauniete tā rīkoties nevar.

Lai izpildītu komjaunatnes Statutus un attaisnotu augsto komjaunatnes nosaukumu, pirmorganizācijas komitejām jāiesaista aktīvā komjaunatnes darbā katrs komjaunietis.

L. Kociņa,
komjaunatnes rajona komitejas sekretare

Vai jūs zināt, ka...

...buržuāziskās Latvijas laukos nebija neviena radio-mezgla. Turpretim tagad mūsu republikas kolchozos darbojas 120 radiomezgļi.

...1956. gadā VEF izgatavoja apmēram 180 tūkstošus dažādu radiouztvērēju.

...1957. gadā visā mūsu republikas teritorijā varēs uztvert divu programmu ultraīsviļņu raidījumus.

...pilnīgi izmantojot Daugavas hidroenerģētiskos resursus mūsu republikas robežās, būs iespējams ražot vairāk nekā 4 miljardus kilovatstundu elektroenerģijas.

...Rīgas turbomechaniskā rūpnīca sūta savu produkciju uz tādām zemēm kā Ķīna, Polija, Bulgārija, Rumānija, Čehoslovākija, Albānija, Vjetnama un Mongolija.

...1956. gadā Latvijā izgatavoti 458 tūkstoši telefonaparātu. 1939. gadā izgatavoja tikai 7.200 aparātu.

...pēc zinātnieku aprēķiniem Latvijā ir vairāk nekā 380 tūkstoš hektaru kūdras purvu. No mūsu republikas kūdras krājumiem var iegūt 600 miljardus kilovatstundu elektroenerģijas.

...Igaunijas vidējās mācību iestādēs audzēkņu skaits padomju varas laikā pieaudzis 7,5 reizes.

...Lietuvā pašlaik ir 36 muzeji. 1940. gadā to bija tikai 15.

Godina daudz bērnu māti
Elizabeti Sili

Mūsu valstī, kur tiek celta komunistiskā sabiedrība, pats vērtīgākais ir cilvēks, tāpēc Komunistiskā partija un Padomju valdība nenogurstoši rūpējas par padomju cilvēku materialās un kultūras dzīves celšanu. Visas padomju tautas cieņu un uzmanību iemantojušas daudz bērnu mātes — sievietes, kuras ziedo daudz rūpju un enerģijas, lai uzaudzinātu jaunos padomju pilsoņus. Pagājušajā mēnesī rajona izpildu komitejas sociālās nodrošināšanas nodaļa pabalstos daudz bērnu un vienu tūlām mātēm izmaksājusi ap 45.000 rubļu.

Ar PSRS Augstākās Padomes Prezidija 1944. gada 8. jūlija Dekretu katrai daudz bērnu mātei, sākot ar piekto bērnu, tiek piešķirti valdības apbalvojumi „Mātes medaļa” un ordenis „Mātes slava”. Mātēm, kuras uzaudzinājušas desmit un vairāk bērnu, tiek piešķirts goda nosaukums „Māte-Varone” un pasniegts PSRS Augstākās Padomes Prezidija Goda raksts.

Šādu augstu valdības apbalvojumu nesen PSRS Augstākās Padomes Prezidija vārdā pilsoni Elizabeti Sili lauksaimniecības arteļa „Komunisma ceļš” kolhozniecei pasniegta rajona izpildu komitejas priekšsēdētājs b. Liepa. Biedre Sile ir viena no tām nedaudzajām rajona sievie-

Attēlā: Elizabete Sile ar saņemtajiem apbalvojumiem.

tēm, kas, pašai ziedējot strādājot kolchozā, uzaudzinājusi 10 bērnus. Jaunākajiem ir tikai daži gadi, bet vecākie jau nodibinājuši ģimenes dzīvi. Biedre Sile ir ne tikai pašai ziedējot māte, bet arī centīga kolhozniece. Pagājušajā gadā viņa kopā ar vīru izstrādājusi 700 izstrādes dienu un arī šogad turpina aktīvi piedalīties kolchoza darbā. Lai mazāk būtu rūpju, valsts katru mēnesi centīgajai kolhozniecei un mātei izmaksā 125 rubļus.

Pateikdamās par valdības augsto balvu, b. Sile apsoliņās, ka arī turpmāk nežēlos spēkus, lai viņas bērni uzaugtu par Padomju Dzimtenes cienīgiem pilsoņiem.

I. Celmiņš

PADOMS LOPKOPJIEM

Sivēnu audzēšana pavasarī un vasarā

Cūkkopības darbiniekiem izvirzīts ļoti svarīgs uzdevums — saglabāt un izaudzēt visus sivēnus, nepieļaut to nobeigšanos. Tāpēc ļoti svarīgi, lai sivēni līdz atšķiršanai no sivēnmātēm tiktu pareizi baroti un kopti. Lai iegūtu veselīgus sivēnus, jāuzlabo sivēnmāšu kopšana. Tās jātur tīrās, sausās telpās. Ja atnešanās ilgst ne vairāk par 2 stundām, tad sivēni tūlīt pēc atnešanās beigām jālaiž pie mātes un jāatstāj pie tās visu zīdīšanas laiku. Ja atnešanās ieilgst, pirmos sivēnus parasti laiž pie mātes, nenogaidot atnešanās beigas. Nereti gadās, ka visiem sivēniem nepietiek pupu. Šādā gadījumā, lai sivēni dabūtu vienlīdz daudz piena, tie jāsadala grupās un jālaiž pie mātes pēc kārtas. Sivēnus var laist arī pie citas sivēnmātes, ja to atnešanās laika starpība nepārsniedz divas dienas.

Sivēnmāšu aizgaldi vienmēr jātur tīri un sausi, tajos jānožogo vietas, kur sivēniem atpūsties. Četras — piecas dienas veciem sivēniem jāšķir papildus dot govju piens, vispirms 30—50 gramu diennaktī, vēlāk šis devas pakāpeniski palielinot. Kad sivēni kļuvuši divas nedēļas veci, tie jāpieradina dzert svaigu vājpienu. Tad pat sivēniem jāšķir dot ļoti sagraudzēti graudi — mieži, auzas, zirņi. Ar 23. dzīves dienu sivēni pieradināmi pie tumēm un putrām, ko sa-

gatavo no labi izsijātiem auzu un miežu miltiem un koncentrātiem. Sivēnu ēdienam vienmēr jābūt svaigam.

Apmēram pusotras nedēļas vecumā sivēniem ieteicams sākt dot vitamīnbarību — ābolu smalkumus, sarīvētus burkānus, zivju eļļu, biežputru, kam piejaukts raugs. Kad sivēni ir mēnesi veci, tos pieradina ēst sakapātas bietes un kartupeļu biezeni, kā arī zaļbarību.

Kad sivēniem sāk papildus dot govju pienu, tos pieradina arī pie mineralbarības. Alzgaldos novieto siles ar krītu, koka ogļēm, kaulu un zivju miltiem.

Ar piekto dzīves dienu sivēniem jādod 0,25 — procentīgs sērskābās dzelzs šķīdums. Vispirms ar šo šķīdumu nosmērē sivēnmātes pupas, vēlāk to piejauc govju pienam, bet pēc tam zaļbarībai, pamot vienu tējkaroti uz katru sivēnu.

Sivēnu veselībai ļoti svarīgas ir ikdienas pastaigas. Līdz divu mēnešu vecumam sivēni ir ļoti jūtīgi pret caurvēju un mitrumu. Cūku kūti jāierīko laba ventilācija, un tās jāizbalsina.

Nobarošanai visnoderīgākie ir pavasara metienu sivēni. Ja tos pareizi baro bekonam, sivēnu dzīvsvara caurināra pieaugums diennaktī ir ļoti labs.

V. Jansons

MŪSU REPUBLIKĀ

Jauna ķieģeļnīca

Praulienā (Madonas rajonā) būvē jaunu ķieģeļnīcu, kas strādās visu gadu. Uzņēmuma būvei asinēti 4,5 miljoni rubļu. Tā teritorijā patlaban cel 3 dzīvojamās mājas, kantora ēku un palīgobjektus.

Būvē televīzijas
retranslācijas staciju

Cesvainē būvē televīzijas retranslācijas staciju. Tā dos iespēju labi uztvert Rīgas televīzijas studijas raidījumus mūsu republikas ziemeļaustrumu rajonos. Celtnieki izbetonējuši pamatu 180 metrus augstajam metala tornim un sākuši montēt torņa sekcijas. Vienlaikus cel arī divstāvu ēku stacijai.

Lopbarības
skābēšana virs
zemes

Tā kā nepietiek betonētu skābbarības bedru un tranšeju, pērnuden daudzos republikas kolchozos lopbarību skābēja virszemes kaudzēs. Šādā veidā skābēja vīķauzu mistru, savvaļas zāles, kukuruzas malsījumus, cukurbiešu lapas. Šī skābbarība ļoti saglabājas līdz pavasarim.

Lopbarības skābēšana virs zemes ekonomiskā ziņā ir ļoti izdevīga. Piemēram, Ērgļu rajona Raiņa vārdā nosauktajā kolchozā un kopsaimniecībā „Drošais ceļš” tā izmaksājusi divas reizes lētāk, nekā zaļās masas skābēšana tranšējās. Turklāt arī skābbarības izņemšanai no dziļajām bedrēm jāpatērē daudz vairāk darba.

Skābējot zaļo masu virszemes kaudzēs, arī citi mūsu republikas lauksaimniecības arteļi ietaupījuši izstrādes dienas.

Latvijas PSR
Augstākajā tiesā

1957. gada 18. un 19. aprīlī Latvijas PSR Augstākās tiesas Kriminālietu tiesas koleģija izskatīja kriminālietu pret 1936. gadā dzimušo Georgiju Novoseļcevu un 1939. gadā dzimušo Levu Ivanovskiju par Rīgā izdarīto triju pilsoņu aplaupīšanu un nogalināšanu, kā arī par dzīvībai bīstamu smagu miesas bojājumu nodarīšanu ceturtaļai personai.

Apsūdzēto vainu minētajos noziegumos tiesas sēdē pilnīgi pierādīja, un abiem apsūdzētajiem piesprieda augstāko soda mēru — nošaušanu.

Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidijs izskatīja notiesāto Novoseļcevu un Ivanovskiju apzēlošanas lūgumus un noraidīja tos.

Tiesas spriedums izpildīts.

(LTA)

Divu slaucēju sacensība

Šis marta rīts ne ar ko neatšķiras no tikko apritējušā februāra pēdējām dienām. Grieta Sproģe tāpat kā agrāk jau pulksten 5.00 sāka savu darbu dienu; tīrīja kūti, slauca un pabaroja brūnājas. Likās, kūti viss rit tāpat pa vecam. Taču tā nebija. Tikai iepriekšējā dienā zootehniks bija atnesusi jauno socialistiskās sacensības rādītāju — pagājušā mēneša slaucēju darba rezultātumu. Izrādījās, ka viņas visnopietnākā „pretinieci” — Lilija Merclina sacensībā bija izvirzījies pirmajā vietā.

— Nu, redzēsim nākamajā mēnesī... — viņa pie sevis nodomāja.

Tiešām, Grieta Sproģe sāka strādāt vēl rūpīgāk. Lai gan barības deva ziemā lopiem nebija diez kāda bagātā, viņa prata to sagatavot, papildināt. Piemēram, lopbarības raušus jau iepriekšējās dienas vakarā aplēja ar verdošu ūdeni.

— Dodot sausā veidā, govīs tos izbārsta, — paskaidro lopkope. — Tāpat plaucēju ariakotus.

Barības devā neiztrūkst arī lopbarības sāls, kaļķi. Ziemā govīm kā vitamīnbarību vienmēr deva skujas.

Barības papildināšanai lopkope izlietoja piefermas laukā izaudzētos kartupeļus, kas bija turpat 7,5 t. Katrai govij dienā izbaroja arī 2 spaiņus brāgas. Darbs nebija velīgs. Aprīļa mēneša sacensības rādītājs jau bija daudz labāks. No 14 apkopjamām govīm Grieta Sproģe bija izslaukusi caurmērā 1289 l piena, līdz ar to aizsteidzoties priekšā Lilijai Merclīnai par 23 litriem piena.

Tagad govīs diendienā iet ganos. Lopkope pati veic arī ganīšanu. Taču slaucēja apņēmusies apkopt arī 0,6 ha piefermas lauku. Vēl nesen viņa varēja sastapt zaļbarības laukos, sējot virsmēslajumu. Tas, ka ganību periodā lopiem piebarošanai būs bagātīga zaļās masas raža, ir pašas lopkopes nopelnis.

Čaklā lopkope šīn gadā jau saglabājusi 12 teļus, bet vēl

Attēlā: Grieta Sproģe darbā.

viena govī atnesīsies. Viņa ir cieši apņēmusies ne tikai izpildīt doto uzdevumu — izslaukt 2000 kg caurmērā no govīs, bet pārsniegt to.

Taču arī Lilija Merclina cenšas iegūt pirmo vietu starp lauksaimniecības arteļa „Uzvara” slaucējam. Visu ziemu viņa barību savam ganāmpulkam izbaroja pēc individuālām barības devām, galvenokārt ievērojot lopu produktivitāti. Rītos govīm deva vasaraļa salmus, aboliņu, spēkbarību un kartupeļus, vakarā — ziemāju salmus, dabīgo pļavu sienu un 10 kg brāgu. Rupjo barību aplacināja ar sālsūdeni. Lilija Merclina savus dienas darbus izpilda pēc stingri noteikta sadalījuma; reizi dienā tīra ganāmpulku, divas reizes — kūti, divas reizes dienā slauc govīs.

Pašreiz arī viņas ganāmpulks diendienā iet ganībās kopīgi ar pārējām divām govju grupām. Reizē ar ganu ganos iet arī viena lopkope, lai govīs varētu labāk izganīt.

Šajās dienās slaucēja apsēs savu piefermas lauku, kas šopavasar ir krietni liels — 0,9 ha. Pērn viņa izaudzēja no 0,6

ha 7300 kg kartupeļu un 2000 kg lopbarības biešu.

— Ganības mums šogad nav diez cik labas, — saka lopkope, — tādēļ vasarā rūpēšos par lopu piebarošanu.

Lilija Merclina Grietai Sproģei ir spēcīga „sāpcense”. Pērn viņa par virsplānā izslaukto pienu premiņā vien saņēma turpat 2 t piena. Šogad jau vairākas reizes abas slaucējas mainījušas pirmo vietu. Pašreiz vēl grūti pateikt, kura būs pirmā maijā, bet vēl grūtāk minēt, kas uzvarēs gada beigās. Taču neatlaidības un gribas uzvarēt netrūkst kā vienai, tā otrai, un tas ir pats galvenais sprāgi sacensībā.

R. Lidumnieks

FELETONS

Tenku Bille Kuldīgā

Viņa dzīvoja Rīgā, kaut kur Sarkandaugavā mazā koka mājē. Bille bija „māksliniece”. Ar kopējamā papīra palīdzību tā zīmēja uz „zēģeldrānas” vai svēstpapīra enģeļu galvas, lapas un puķes, lācū un ziloņus, no krāsainā papīra taisīja ziedus vai nagiem un vāzēm. Savu „produkciju” Bille realizēja Rīgas tirgos vai vienkārši pievārtēs — kā nu bija izdevīgāk. Bet vienu ritu Bille savā „darba vietā” neierādās.

— Ak tu mi un žē! — viņa pūta un elsa. — Nupat man sirds vairs neklapē. Aiz žēluma, aiz žēluma! Mani nabaga kundes! Kur nu viņi to savu naudīgu bāzīs, kur grūdis? Bet varbūt šie par „reformu” nemaz nezina?

Un Bille, it kā tai būtu lezdzēlis pats lielākais sīrsenis sēdamotētā, metās uz ielas. Informējusi par „reformu” visas savas kundes, sanesusi mājās dzeltenaudekla baķus, svēstpapīra ruļļus, kopēja mā papīra pakas, viņa kā zibens šāvās uz autoostu.

— Bet kur man to paņemt visvairāk ir? — viņa jau autoostā gudroja, tad paverās cieši sažņaugtajā plaukstā. Pavissam nejauši bija nopirkusies biļete uz Kuldīgu.

— Ar to steig, ar to trākumu! — viņa pūta. Un tā Tenku Bille vienā rītā vai vakarā ieradās Kuldīgā.

Vispirms viņa steigās pie savas bērniņas draudzenes Pļāpu Mices.

— Mijā, dārgā, — viņa izšāva kā no lielgabala, — tūlīt pa veikaliem, pa veikaliem! — Cukurs? — Mice rāva no kumodes ārā kulītes un tatiņas. — Grauda vai smalkais?

— Trakā! Naudas „reformu”! — Bille gandrīz vai uztraucās. — Kad es tev saku! Pati ar savām ausīm dzirdēju, ka viena mana kunde, kas bija pati ar savām acīm redzējusi, stāstīja otrai manai kundzei, kas arī bija pati ar savām ausīm dzirdējusi, ka stacija izlādēti trīs vagoni ar jauno naudu. Vēlā derēs tikai šodien līdz pēcpusdienai!

Mice tālāk vairs neklausījās. Iegraudusi tirgus somā savus simtsrubļu gabalus, viņa taisnā ceļā devās uz universālveikalu. Ceļmalā Baumu Marija ganīja savu raibto kazu.

— Uz veikalu, uz veikalu! — uzsauc Pļāpu Mice. — Nau-das reforma!

Piesējusī kazu pie telefona staba, Baumu Marija skreja pie Vientiešu Alviņas, tā — pie Temuļa Augusta, tas — pie Jēriņa Antona...

Un drīz Kuldīgas veikalos drūzmējās pircēji.

— „Reforma”, mīļie „reformu”, — pie universālveikala čaloja sievas un vīri. — Tāpēc jau nepārdod tās trīs autokravas kurpju, kas iedzītas Kuldīgā. Došot tikai par jauno naudu...

— Un man tiešām neko nevajag, — sārojās Pļāpu Mice. — Bet jāpērk, jāpērk...

Mice nopirka 7 pufaikas, 12 ādensspaiņus, 20 drēbju sukas, Baumu Marija paņēma savam „vecajam” 11 pārus zeķu un 8 apakšbikses.

Par vislielākām sumām iepirkās Temuļi Augusts. Viņš kultūrpreču veikālā samaksāja par trīs velosipēdiem un diviem radiouzvērējiem.

— Būs dikti smuki, kad abi reize spēles, — viņš priecājās. — Bet savu veceni iedresēšu braukt ar „vellaipēdu”, varēsim abi pa Skrundas šoseju iet uz sactkst.

Tad Tenku Billes un Baumu Marijas nav nemaz sliktas sievas, — priecājas Kuldīgas veikalos pārdevēji.

— Divās dienās izpildīts trīs mēnešu plāniņš.

Tiesa kas tiesa. Kultūrpreču veikālā 15. maija pārdēva 20 velosipēdus, 25 radio-uzvērējus un daudz citu mantu, iegemot 55 tūkstošus rubļu parasto 8—10 tūkstoš rubļu vietā. Līdzīgi tas ir arī pārējos Kuldīgas veikalos.

Būtu labāk nesusi uz krājbi, — šodien raud Baumu Marija un citi „reformas” gaidītāji, — bet tur bija tik garas rindas... Kur nu es tās pufaikas un spaiņus dzīšu... Mīkēlis Plataclis

PIEREDZES APMAINAI

Putnu kopēja Anna Priedīte

Ogres rajona kolchozā „Uzvara” rezumēti putnkopju sacensības rezultāti. Pirmajā vietā joprojām ir čaklā kolhozniece Anna Priedīte. Saimniecības gada septiņos mēnešos viņa no katras vistas ieguvusi 120 olu.

Kā viņa panākusi tik augstu dejību? Nekādu noslēpumu viņas darbā nav. Anna Priedīte mil savu darbu un strādā ar visu sirdi.

Putnu fermā vienmēr valda tīrība un kārtība. Putnkope baro vistas stingrā saskaņā ar noteiktajām normām, kas mainās atkarībā no gada laika. Deļejas vienmēr saņem visdažādāko barību. No rīta vistām parasti dod graudus, pēc tam lopbarības biete, mineralbarību, vārtitus kartupeļus, skābarību, burkānus vai kādu citu vitamīniem bagātu barību. Vistas augu gadu saņem arī dzērvenes un pilādžu ogas, dažādu zaļbarību. Rudenī un ziemā mājputniem dod kaltētu gaļu un sēnes. Putnkopē vienmēr ir pietiekama daudzuma mineralbarība — sasmalcināti gliemežvāki.

Anna Priedīte pastāvīgi iepazīstas ar mūsu zemes labāko putnkopju darbu un visus jauninājumus cenšas ieviest arī savā fermā. Kad pagājušā gada jūnijā vistu dejība kritās, putnkope sāka gatavot pastu no tauņrinziežu lapām un deva to deļējvīstām kopā ar citu barību. Dejība atkal pieauga.

Anna Priedīte šogad apņēmusies no katras vistas iegūt vismaz 210 olu. Lai to panāktu, viņa sagādāja daudz barības, tai skaitā dzērvenes, pilādžu ogas un sēnes. Ziemai viņa bija sagādājusi 200 kilogramu kaltētas gaļas, daudz kaulu miltu, kaļķu un citu nepieciešamo barības vielu.

Anna Priedīte pavadā fermā visu dienu. Darba ir daudz. Jāsa-gatavo barība 450 vistām, tās jāpabaro, jāuzkopj telpas. Viņa nolēmusi līdztekus parastajam darbam izaudzēt 600 cāņus. Turklāt jāstrādā arī piefermas laukā, kur putnkope ik gadus izaudzē daudz sakņaugu, lopbarības kāpostu un kartupeļu.

F. Kostikovs

Kā sēt kukuruzu

apstrādā pēc tam, kad tās ap-sildītas ar siltu gaisu.

Sējas laiks. Kukuruzas sēklas sāk dīgt 8—10 gradu temperatūrā. Tāpēc kukuruzas jāsēj irdenā, iesilušā zemē (augsnas temperatūra nedrīkst būt zemāka par 10 gradiem). Sējas laiks jānosaka, ievērojot laika prognozi, vietējos augsnas un klimatiskos apstākļus. Latvijā kukuruzas katrā ziņā sējama no 15. līdz 30. maijam.

Sējas papēmieni. Visprogresīvākais kukuruzas sējas papēmieni ir sēšana kvadratlīdzdās. Tā dod iespēju mechanizēt rindstarpu apstrādāšanu divos virzienos un ievērojami samazina darba patēriņu. Kukuruzas jāsēj 50 x 50 vai 60 x 60 centimetru kvadratos. Šajā darbā plaši jāizmanto mašīnu un traktoru staciju traktorvilkmes sešrindu kvadratlīdzdu sējmašīnas, tās attiecīgi pārkārtojot, vai arī traktorvilkmes sējmašīnas „T-8—2A”, pielāgojot tās sējai kvadratlīdzdās. Kukuruzu, kā zināms, kvadratlīdzdās var stādīt arī ar kukuruzas stādāmiem aparātiem vai rokām.

Sējot kukuruzu rokām, galveniskās, precīzi paralelās svītras iezīmē ar vagotāju, bet šķērsvītras — ar marķieri. Pie tam organisko un mineral-

mēslu maisījumu ieber bedrītē, pārkaisa ar zemi un pēc tam bedrītē ieber sēklas, piemērot ar kāju. Tad lauku nolīdzina ar šūci vai otrādi apgrieztiem eocēšam.

Kukuruzas izsējas normu nosaka atkarībā no sēklu lieluma un kvalitātes. No augu skaita ligzdā ir stipri atkarīga raža. Audzējot kukuruzu kvadratlīdzdās graudu iegūšanai, katrā ligzdā jāieber 5—6 graudi. Ja kukuruzu audzē skābarībai, katrā ligzdā jābūt 10—12 graudiem. Sējot kukuruzu platrindās, izsējas normas graudu iegūšanai, skābarībai un zaļbarībai ir apmēram tādas pašas kā tad, ja kukuruzu sēj kvadratlīdzdās.

Pieredze rāda, ka kukuruzas sēklas jāiestrādā seklī. Labi sasīlušās vieglās augsnēs sēklas jāiestrādā 6—7 centimetru dziļi, bet vidējās un smagās augsnēs — 4—6 centimetrus dziļi.

Ja kukuruzas iesēta ļoti seklī, tā mitruma trūkuma dēļ parasti gausi dīgst.

Pēc kukuruzas iesēšanas lauks jāpieveļ. Tad kukuruzas sadīgst vienmērīgi.

M. Černousovs,

Latvijas PSR Lauksaimniecības ministrijas vecākais agronoms skābarības kultūru jautājumos

Attēlā: Lilija Merclina ar tīršķirnes govī „Zolija”.

ĀRZEMJU ZINĀS

Indonezija noraida ASV „atompalīdzību”

Indonezijas ārlietu ministrijas pārstāvis Suvito Kusumovidago, komentējot ziņojumu par ASV gatavību piešķirt atomieročus neitralajām valstīm, tai skaitā Indonezijai, paziņojis, ka Indonezija nelūgs Savienotajām Valstīm atomieročus. „Mums nav vajadzīgi atomieroči, — uzsvēra Indonezijas ārlietu ministrijas pārstāvis. — Indonezijai nav nekādu agresīvu nodomu ne pret vienu citu zemi”.

„Vēl vairāk, — viņš uzsvēra, — Indonezija turpinās savu neatkarīgo ārpolitiku, bet palīdzības pieņemšana ieroču veidā no ārvalsts nozīmētu pievienošanos vienam no blokiem aukstajā karā”.

— Indonezija ir par to, lai atomenerģija tiktu izmantota vienīgi mierlaika celtniecībai, cilvēces vairākuma interesēs, — teica Kusumovidago.

Hidroelektrostacijas būve Čehoslovākijā

Čehoslovākijā pašlaik ceļ vairākas hidroelektrostacijas. Lielākās no tām ietilpst Vltavas kaskades sistēmā. Neskatoties Slapas hidroelektrostaciju, kas stājusies ierindā 1955. gadā, pašlaik uz Vltavas ceļ vēl divas lielas spēkstacijas — Orlikas un Lipno HES. Pirmās

jauda būs 360 tūkstoš kilovatu un otras — 120 tūkstoš kilovatu.

Visu Vltavas kaskades hidro būvju celtniecību pabeigs 1965. gadā. To kopjauka šajā laikā būs 750 tūkstoš kilovatu.

Latīņamerikas zinātnieki prasa izbeigt atomieroču izmēģinājumus

Agentūra „Associated Press” ziņo, ka lielākā daļa no Latīņamerikas zinātniekiem, kas piedalījās konferencē par atomenerģijas izmantošanu mierlaika vajadzībām (ši konference

notika Brukhevas laboratorijā Savienotajās Valstīs), atbildot uz korespondentu jautājumiem, izteikušies par atomieroču izmēģinājumu tūlītēju izbeigšanu.

Eģiptes informācijas pārvaldes ģenerāldirektora Hatema paziņojums

Eģiptes informācijas pārvaldes ģenerāldirektors Hatems paziņojis, ka Izraēla turpina savu provokatorisko politiku pret Eģipti, pārkāpdama demarkācijas līniju un izdarīdama uzbrukumus Gazas sektorā iedzīvotājiem — arābiem. No 1. aprīļa līdz 10. maijam Izraēlas karaspēks Gazas sektorā izdarījis 13 agresijas aktus.

Izraēlas piekoptā provokācijas un agresijas politika, uzsvēra Hatems, liecina, ka Izraēlas varas organi tieši cenšas radīt saspīlējumu uz robežas. Hatems teica, ka Izraēla ar savu rīcību izaicina Apvienoto Nāciju Organizāciju, kuras bruņotie spēki patrulē uz Eģiptes un Izraēlas pamiera līnijas.

MICHAELS SOLOCHOVS

CILVĒKA LIKTENIS

(S T Ā S T S)

(5. turpinājums)

Atjēdzos un jautāju: „Tu ko dari, fašists, nolādētais? Man roka gabalos satrēkta, bet tu viņu tā raustīji”. Dzirdu, viņš tā ktsiņām iesmejas un saka: „Domāju, ka tu man iesitīsi ar labo, bet tu izrādās, miermīlīgs puisis. Bet roka tev nebija sasista, bet gan izsista, lūk, es viņu atkal ievirzīju vietā. Nu, kā tagad, vai tev vieglāk?” Un patiesām, jūtu, ka sāpes kur aiziet. Pateicos viņam sirsnīgi, un viņš atzīdāja tālāk tumsā, klusitīgām prasa: „Ievainotie ir?” Lūk, ko nozīmē šis ārsts! Viņš arī gūstā un tumsā savu lielo darbu dara.

Nemierīga bija šī nakts. Sevis pēc nēlaida, par to jau apsardzes vecākais bridināja, kad pa pāriem iedzina mūs baznīcā. Un kā par spīti, vienam dievticīgam radās vajadzība iziet. Turējās, turējās viņš, bet tad sāka raudāt. „Nevāru, — saka, — apgānīt svēto dievnamu! Es taču esmu ticīgs, esmu kristīgais! Ko man darīt, brāļuki?” Bet mūsējie, pats zini, kas

par cilvēkiem? Vieni smejas, vieni lamājas, trešie dod viņam visādas zobgalīgas padomas. Uzjautrināja viņš mūs visus, bet beidzās šī lieta pat ļoti slikti.

Viņš sāka klauvēt pie durvīm, lūdza, lai viņu izlaiž. Nu, un izlādās: fašists caur durvīm visā platumā laida garu kārtu no automata un šo dievlūdēju nošāva, un vēl trīs cilvēkus, bet vienu smagi ievainoja, rīta pusē nomira.

Nošautos salikām mēs vienā vietā, visi piesēdāmies, aplūksim un iegrāmām domās: sākums tā ne visai jautrs... Bet mazliet vēlāk sākām runāties puslasi, sacukstējāmies: no kurienes katrs, no kāda apgabala, kā nokļuvis gūstā; tumsā biedri no viena vada vai paziņas no vienas rotas pazaudējuši viens otru, sāka klusām saukt viņu vārdus. Un dzirdu sev blakus tādu klusu sarunu. Viens saka: „Ja rit, pirms mūs dzīs tālāk, nostādīs un izsauks komisarus, komunistus un ebrejus, tad tu, vadniek, neslēpies! Tur tev nekas neiznāks. Tu domā, ja blūzi esi

Jātnieku sacensības Kuldīgā

Šā gada 12. maijā Ventas kras-tā pulcējās daudz zirgu sporta cienītāju, lai noskatītos savu un citu rajonu jātnieku cīņās.

Sacikstes atklāja Rīgas republikāniskā jātnieku sporta kluba tiesnēs b. Rēplis. Viņš norādīja, ka Kuldīgas jātnieki 1956. gadā guvuši labus panākumus, un tādēļ šogad pirmās republikāniskās jāšanas sacikstes notiek Kuldīgā.

Sacikstēs piedalījās Dobeles, Alzputes, Rīgas un Kuldīgas jātnieku komandas. Programā skērs-šļu pārvēršana vieglā, vidējā, smagā klasē un līdz pirmajai klūdai.

Vieglā klasē startēja 8 dalībnieki, no kuriem pirmo vietu ieguva Elita Ore ar ķēvi „Vizmu” (Alzputes rajons), otrā vietā palika Eriks Maskalāns ar ķēvi „Gaitu” (Dobeles rajons), bet trešajā vietā — Imse Kriķe ar ķēvi „Golubka” (Rīga).

Vidējā klasē no 6 dalībniekiem teicamus rezultātus uzrādīja Boriss Zilgums (Kuldīga) ar ķēvi „Grietu”, viņš pārkuru veica bez soda punktiem un labā laikā. Otrā vietā ierindojās Aina Raševica ar ķēvi „Volgu” (Kuldīga), trešajā vietā — Elita Ore ar ķēvi „Vizmu” (Alzputes rajons).

Smagā klasē divos gājienos (hiltos) bez starplaika startēja 10 jātnieki. Pirmajā gājienā labu meistarību parādīja Pēteris Birkše ar ķēvi „Kaija” (Kuldīga) — pārkurā 6 soda punkti, Ilga Kilevica ar zirgu „Ojāru” (Rīga) — pārkurā 8 soda punkti, Astrida Spure ar ķē-

Attēlā: uzvarētājs skērs-šļu pārvēršanā smagajā klasē P. Birkše.

vi „Strauju” (Rīga) — pārkurā 12 soda punkti.

Otrā hitā startēja Astrida Spure ar ķēvi „Strauju” — 3 soda punkti, Ilga Kilevica ar zirgu „Ojāru” — pārkurā 4 soda punkti, Pēteris Birkše ar ķēvi „Kaiju” — pārkurā 4 soda punkti. Kā pēdējais startēja Alfreds Elkins ar ķēvi „Nastju”. Viņš pārkuru veica bez soda punktiem un nodrošināja komandu ieskaitē pirmo vietu Kuldīgas jātnieku komandai.

Pēc sacikstēm notika uzvarētāju apbalvošana. J. Skapsts

„Vulkana” pirmais zaudējums „Sarkanais metalurģis” — „Vulkans” 1:0

Trešdien, 15. maijā BASB „Daugava” stadionā notika draudzības sacikstes futbolā starp Latvijas PSR čempionu — Liepājas „Sarkano metalurģu” un „Vulkana”.

Spēles pirmās 10 minutes liecināja, ka mūsu futbolisti nedomā respektēt slavenos pretiniekus — republikas čempionu un turas nelielā pārsvarā. Spēlējot ar vāju un sauli, vulkanieši izveido dažas bīstamas situācijas pretinieku vārtu tuvumā, kas tomēr panākumus nedod.

Drīz vien sāk izpausties viesu pārkāums, un tie, pārņemot iniciatīvu, bieži sāk apdraudēt „Vulkana” vārtus, tomēr viņu uzbrucēju slīnīti ir ļoti neprecīzi — tie iet augstu pāri vārtiem vai arī vairākus metrus no tiem.

Puslaika vidū viesi gūst pirmos vārtus, ko tomēr tiesnesis Rutkasts pamatoti neatzīst, saskatījis aizmuguri.

Neilgi pēc tam pa kreiso malu izraujas Kreisers un spēcīgi cen-

trē, soda laukumā bumbu teicami ar galvu uzver Karaškēvics un raida to uz vārtiem. Bumba lido cieši garām vārtu stabam.

Spēles turpinājumā abām komandām ir vairākas labas izdevības vārtu gūšanai, kas tomēr paliek nerealizētas.

Otrā puslaikā saule un vējš ir viesu sabiedrotie, kas līdz ar tiesneša signālu dodas straujos uzbrukumos un spēles 48. minūtē tie pārspēj „Vulkana” vārtargu. Pamāku saņemot viesi izveido daudzas bīstamas situācijas, ko tomēr nespēj izmantot. Teicamu spēles prasmi rāda „Vulkana” vārtargi Menckops, kam šī puslaikā ļoti daudz darba. Valrākkārt arī „Vulkana” uzbrucēji nokļūst līdz pretinieku soda laukumam, bet viņu slīnīti pa vārtiem ir neprecīzi. Tā arī līdz spēles beigām nevienai komandai neizdodas rezultātu izmainīt un vulkanieši piedzīvoja pirmo zaudējumu šī sezonā.

J. Ozols

Daudzdienu draudzības velobrauciena 2. etaps

Ceturtdienas pēcpusdienā daudz-kuldīdznieku pulcējās tirgus laukumā pie autoostas, lai noskatītos daudzdienu draudzības velobrauciena laikrakstu „Padomju Jaunatne” un „Komjaunimo Tiesa” balvas izcīņai otrā etapa Talsī — Ventspilī — Kuldīgā finišu un sveiku uzvarētājus. Ikvienu interesē viens jautājums — kā veiksies „mūsējiem”? Jo taču „Vārpas” republikas izlases komandas godu aizstāv arī kuldīdznieks Volde-mars Menģis un bijušais kuldīdz-nieks Antons Anīšs.

Tāpēc neizsakāms bija skatītāju prieks, kad ļoti lielā ātrumā mērķim pirmās tuvojās A. Anīšs un tikai nedaudz metrus aiz viņa sekoja V. Menģis un vēl grupa braucēju. Sagaidītāju jūsmīgu ovāciju sveikts Anīšs pirmais skērsoja mērķa līniju. Pēdējos pāris desmit metros Andersonam (SKIF) un Rainim („Spartaks” Lietuva) izdevās par priekšējā ritenāties aizsteigties priekšā Menģim, kurš finišā kā ceturtais ar tādu pat laiku, kā etapa 2. un 3. vietas ieguvējiem. Pēc tam caur mērķi laiku pa laiku viens pēc otra izbrauca pārējie 43 dalībnieki. Jāatzīmē, ka pēdējās vietas ieguvēja etapā lalks bija par veseliem 35 minūtēm sliktāks par pirmo piecu vietu ieguvēju laiku. Pirmie pieci dalībnieki bija 125 km garceļa posmu Talsī — Ventspilī — Kuldīgā veikusi 4 st. 46 min. 59 sekundēs.

Komandu vērtējumā etapā 1. vietu izcīnīja Latvijas Valsts fizikulas instituta pārstāvis, 2. vietā „Žalgiris” (Lietuva), 3. un 4. vietā „Dinamo” un „Spartaks” (abas Latvija).

Pēc diviem etapiem līdera dzelteno kreklu ar uzrakstu „Lideris” saglabā Lietuvas pārstāvis sports meisters Norvaišs („Žalgiris”), bet komandu vietu kārtība ir sekojoša: „Žalgiris”, „Dinamo” (Lietuva), „Daugava”.

Jāpiezīmē, ka Lietuvas PSR komandās startē 7 sporta meistari, bet no mūsu republikas 2 — Klauzs un Frīšmanis (abi „Daugavas” izlasē).

Piektdien atkal skatītāji pulcējās tirgus laukumā, kur notika uzvarētāju apbalvošana. Balvas bez pirmo trīs vietu ieguvējiem saņēma arī V. Menģis.

Pēc apbalvošanas uz Skrudandas šosejas tika dots starts daudzdienu brauciena 3. etapam Kuldīga — Skrudanda — Alzpute — Liepāja.

Daudzo skatītāju vienprātīgs novēlējums A. Anīšam un V. Menģim nākošajos etapos ciniities, tik pat labi kā iepriekšējā.

L. Trumšis

Jautāja, kuri ir komunisti, komi-sari, bet tādu neatradās. Neatradās arī nelielu, kas varētu nodot, tāpēc ka komunisti mūsu vidū bija gandrīz puse, un komandieri bija, un, saprotams, arī komisari bija. Tikal cetrus paņēma no vairāk nekā divsimt cilvēkiem. Vienu ebreju un trīs krievu ierindniekus. Krievi nokļuva nelaimē tāpēc, ka visi trīs bija melnīgnieji un sprogainiem matiem. Lūk, pienāk pie viena, jautā: „Jude”? Viņš saka, ka krievs, bet viņu pat uzklaušit negrib. „Iznāc” — un viss.

(Turpinājums sekos)

Aizrādījums

Piisētas skolās mācības septiņgadīgajiem bērniem sāksies šā gada 29. maija pulksten 10 — Kuldīgas pirmā vidusskola — Ventspils ielā № 26, Kuldīgas pirmā 7-gadīgā skola — Rīgas ielā № 19, Kuldīgas otrā 7-gadīgā skola — Sarkanarmijas ielā № 62. Ierašanās obligāta.

Redaktora v. E. Adamsons